

III

(Tiesību akti, kas pieņemti, piemērojot Līgumu par Eiropas Savienību)

TIESĪBU AKTI, KAS PIENĒMTI, PIEMĒROJOT LES V SADAĻU

PADOMES PAMATLĒMUMS 2008/841/TI

(2008. gada 24. oktobris)

par cīņu pret organizēto noziedzību

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

par dalības noziedzīgās organizācijās uzskatīšanu Eiropas Savienības dalībvalstīs par noziedzīgu nodarījumu ⁽²⁾.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 29. pantu, 31. panta 1. punkta e) apakšpunktu un 34. panta 2. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

tā kā:

(1) Hāgas programmas mērķis ir uzlabot Eiropas Savienības un tās dalībvalstu kopīgās spējas, cita starpā, lai cīnītos pret pārrobežu organizēto noziedzību. Šis mērķis jāīsteno, konkrēti, tuvinot tiesību aktus. Ir nepieciešama ciešāka sadarbība starp Eiropas Savienības dalībvalstīm, lai stātos pretim apdraudējumiem, ko rada noziedzīgas organizācijas, un to izplatīšanos, kā arī lai efektīvi apmierinātu pilsoņu intereses un dalībvalsts pašas vajadzības. Šajā sakarā Briseles Eiropadomes 2004. gada 4. un 5. novembra sanāksmes secinājumu 14. punktā ir norādīts, ka Eiropas pilsoņi vēlas, lai Eiropas Savienība, nodrošinot pamatbrīvību un pamattiesību ievērošanu, pieņemtu efektīvāku kopīgu pieeju pārrobežu problēmām, piemēram, organizētajai noziedzībai.

(2) Komisija 2004. gada 29. marta Paziņojumā par pasākumiem, kas jāveic cīņā pret terorismu un citiem smagiem noziegumiem, ir paudusi viedokli, ka Eiropas Savienībā jāpastiprina līdzekļi cīņai pret organizēto noziedzību, un norādījusi, ka tā izstrādās pamatlēmumu, lai aizstātu Vienoto rīcību 98/733/TI (1998. gada 21. decembris)

(3) Hāgas programmas 3.3.2. punktā noteikts, ka materiālo krimināltiesību normu tuvināšana paredzēta, lai veicinātu spriedumu un tiesas lēmumu savstarpēju atzišanu, kā arī policijas un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, un attiecas uz īpaši smagiem noziegumiem, kam ir pārrobežu aspekts, un ka būtu jāpiešķir prioritāte noziedzības jomām, kuras ir konkrēti minētas līgumos. Tādēļ dalībvalstīs būtu jāaskaņo to nodarījumu definīcija, kas attiecas uz līdzdalību noziedzīgā organizācijā. Tādējādi šis pamatlēmums būtu jāattiecinā uz noziedzīgiem nodarījumiem, ko parasti izdara noziedzīgā organizācijā. Turklāt tam būtu jāparedz sankciju, kas atbilst šo pārkāpumu smagumam, piemērošana fiziskām un juridiskām personām, kuras tos izdarījušas vai ir atbildīgas par to izdarīšanu.

(4) Pienākumiem, kas izriet no 2. panta a) punkta, nevajadzētu skart dalībvalstu brīvību klasificēt citas personu grupas kā noziedzīgas organizācijas, piemēram, grupas, kuru mērķis nav iegūt finansiālu vai citu materiālu labumu.

(5) Pienākumiem, kas izriet no 2. panta a) punkta, nevajadzētu skart dalībvalstu brīvību terminu "noziedzīgas darbības" interpretēt kā tādu, kas ietver faktiski darbību veikšanu.

(6) Eiropas Savienībai būtu jāturpina svarīgais darbs, ko paveikušas starptautiskās organizācijas, īpaši Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencija pret starptautisko organizēto noziedzību ("Palermo Konvencija"), ko pieņēma Eiropas Kopienas vārdā ar Padomes Lēmumu 2004/579/EK ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Atzinums sniegts pēc apspriešanās, kas nav obligāta (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV L 351, 29.12.1998., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 261, 6.8.2004., 69. lpp.

- (7) Ņemot vērā to, ka šā pamatlēmuma mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka šos mērķus darbības mēroga dēļ var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 5. pantā, kā to piemēro saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 2. panta otro daļu, noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar proporcionalitātes principu šajā pamatlēmumā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.
- (8) Šajā pamatlēmumā ir ievērotas pamattiesības un respektēti principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, jo īpaši tās 6. un 49. pantā. Šā pamatlēmuma noteikumos nekas neparedz mazināt vai ierobežot valstu noteikumus attiecībā uz pamattiesībām vai pamatbrīvībām, piemēram, attiecībā uz taisnīgu tiesu, tiesībām streikot, pulcēšanās brīvību, apvienošanās tiesībām, preses vai izteiksmes brīvību, tostarp ikviena tiesībām kopā ar citiem dibināt arodbiedrības un iestāties tajās, lai aizstāvētu savas intereses, un ar to saistītām tiesībām uz demonstrācijām.
- (9) Tādēļ Vienotā rīcība 98/733/TI būtu jāatceļ,

IR PIEŅĒMUSI ŠO PAMATLĒMUMU.

1. pants

Definīcijas

Šajā pamatlēmumā:

- 1) "noziedzīga organizācija" ir strukturēta apvienība, izveidota noteiktā laikā, sastāv no vairāk nekā divām personām, saskaņoti darbojas, lai veiktu nodarījumus, kas sodāmi ar brīvības atņemšanu vai drošības līdzekli, kuru maksimālais ilgums ir vismaz četri gadi, vai ar bargāku sodu, lai tieši vai netieši iegūtu finansiālu vai cita veida materiālu labumu;
- 2) "strukturēta apvienība" ir apvienība, kura nav dibināta nejauši tūlītējai nodarījuma izdarīšanai un kurā nav obligāti jābūt formāli noteiktām tās locekļu lomām, sastāva nepārtrauktībai vai attīstītai struktūrai.

2. pants

Nodarījumi saistībā ar līdzdalību noziedzīgā organizācijā

Katra dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka vienu vai abus šādus ar noziedzīgu organizāciju saistītus darbības veidus uzskata par nodarījumiem:

- a) ikvienas tādas personas rīcība, kura tieši un apzinoties vai nu noziedzīgas organizācijas mērķi un vispārējo darbību, vai

organizācijas nolūku izdarīt attiecīgos nodarījumus aktīvi piedalās organizācijas noziedzīgajās darbībās, tostarp sniedzot informāciju vai materiālu palīdzību, iesaistot organizācijā jaunus dalībniekus, jebkurā veidā finansējot organizācijas darbību, apzinoties, ka šī līdzdalība veicinās šīs organizācijas noziedzīgo darbību īstenošanu;

- b) jebkuras personas rīcība, kas ir vienošanās ar vienu vai vairākām personām par to, ka būtu jāveic kāda darbība, kura, ja to īstenotu, būtu to pārkāpumu izdarīšana, kas minēti 1. pantā, pat ja attiecīgā persona nepiedalās faktiskajā darbības izpildē.

3. pants

Sankcijas

1. Katra dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka:

- a) par 2. panta a) punktā minēto pārkāpumu paredzētais sods ir brīvības atņemšana uz maksimālo laiku vismaz no diviem līdz pieciem gadiem; vai
- b) par 2. panta b) punktā minēto pārkāpumu paredzētais sods ir brīvības atņemšana uz to pašu maksimālo laiku, ko piemēro pārkāpumam, kurš ir vienošanās mērķis, vai brīvības atņemšana uz maksimālo laiku vismaz no diviem līdz pieciem gadiem.

2. Katra dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka fakti, ka 2. pantā minētie nodarījumi, kā to nosaka attiecīgā dalībvalsts, ir izdarīti kādā noziedzīgā organizācijā, var uzskatīt par vainu pastiprinošu apstākli.

4. pants

Īpaši apstākļi

Katra dalībvalsts var veikt pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka 3. pantā minētās sankcijas var samazināt vai likumpārkāpējam sankcijas var nepiemērot, ja tas, piemēram:

- a) atsakās no noziedzīgajām darbībām; un
- b) sniedz administratīvajām vai tiesībsargājošajām iestādēm informāciju, ko tās citādi nebūtu spējušas iegūt, tādējādi palīdzot tām:
  - i) novērst, izbeigt vai samazināt nodarījuma sekas;
  - ii) identificēt vai nodot tiesai pārējos likumpārkāpējus;
  - iii) atrast pierādījumus;

- iv) atņemt noziedzīgai organizācijai nelikumīgos resursus vai ieņēmumus, kas radušies no noziedzīgām darbībām; vai
- v) novērst turpmāku to pārkāpumu izdarīšanu, kas minēti 2. pantā.

5. pants

Juridisko personu atbildība

1. Katra dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka juridisko personu var saukt pie atbildības par jebkuru no 2. pantā minētajiem nodarījumiem, ko tās labā, darbojoties individuāli vai kā juridiskās personas struktūrā, izdarījusi jebkura persona, kurai ir vadošs amats šajā juridiskajā personā, pamatojoties uz kādu no šādām pilnvarām:

- a) pārstāvēt juridisko personu;
- b) pieņemt lēmumus juridiskās personas vārdā; vai
- c) īstenot kontroli juridiskās personas iekšienē.

2. Dalībvalstis veic arī vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka juridisko personu var saukt pie atbildības tad, ja 1. punktā minētās personas neveiktas uzraudzības vai kontroles dēļ ir kļuvis iespējams, ka jebkuru 2. pantā minēto noziedzīgo nodarījumu šīs juridiskās personas labā izdarījusi persona, kas ir tās pakļautībā.

3. Juridisko personu atbildība saskaņā ar 1. un 2. punktu neskar kriminālprocesu pret fiziskām personām, kas ir jebkuru 2. pantā minēto nodarījumu izdarītāji vai līdzinātāji.

4. Šajā pamatlēmumā "juridiskā persona" ir ikviena vienība, kam ir juridiskas personas statuss saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem, izņemot valstis vai publisko tiesību subjektus, kas īsteno valsts varu, un starptautiskās sabiedriskās organizācijas.

6. pants

Sankcijas juridiskām personām

1. Katra dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka juridiskā persona, kas tiek saukta pie atbildības saskaņā ar 5. panta 1. punktu, ir sodāma, piemērojot efektīvas, samērīgas un preventīvas sankcijas, kas ietver naudas sodus kā kriminālsodus vai cita veida naudas sodus un var ietvert citas sankcijas, piemēram:

- a) tiesību uz valsts atbalstiem vai palīdzību atņemšanu;

- b) īslaicīgu vai pastāvīgu aizliegumu veikt komercdarbību;

- c) nodošanu tiesas uzraudzībai;

- d) darbības izbeigšanu ar tiesas lēmumu;

- e) nozieguma izdarīšanai izmantotu uzņēmumu īslaicīgu vai pastāvīgu slēgšanu.

2. Katra dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka juridiskā persona, ko sauc pie atbildības saskaņā ar 5. panta 2. punktu, ir sodāma, piemērojot efektīvas, samērīgas un preventīvas sankcijas vai pasākumus.

7. pants

Kriminālvajāšanas jurisdikcija un koordinēšana

1. Katra dalībvalsts nodrošina, ka to jurisdikcija attiecas vismaz uz tādiem gadījumiem, kad 2. pantā minētie noziedzīgie nodarījumi ir izdarīti:

- a) pilnībā vai daļēji šīs valsts teritorijā neatkarīgi no tā, kur atrodas noziedzīgās organizācijas mītne vai kur tā veic noziedzīgās darbības;
- b) tos izdarījis viens no tās valstspiederīgajiem; vai
- c) juridiskas personas labā, kas veic darbību šīs dalībvalsts teritorijā.

Dalībvalsts var pieņemt lēmumu, ka tā nepiemēros vai piemēros tikai īpašos gadījumos vai apstākļos b) un c) apakšpunktā paredzētos jurisdikcijas noteikumus, ja 2. pantā minētie nodarījumi ir izdarīti ārpus tās teritorijas.

2. Ja uz 2. pantā minēto nodarījumu attiecas vairāk nekā vienas dalībvalsts jurisdikcija un ja jebkura no šīm dalībvalstīm, pamatojoties uz vieniem un tiem pašiem faktiem, var likumīgi uzsākt kriminālvajāšanu, attiecīgās dalībvalstis sadarbojas, lai izlemtu, kura no tām uzsāks likumpārkāpēju kriminālvajāšanu, ar mērķi, ja iespējams, kriminālvajāšanu veikt centralizēti tikai vienā dalībvalstī. Lai to panāktu, dalībvalstis var izmantot *Eurojust* vai jebkuras citas Eiropas Savienībā izveidotas struktūras vai mehānisma palīdzību, lai veicinātu sadarbību starp šo valstu tiesu iestādēm un šo iestāžu darbības koordināciju. Īpaši ņem vērā šādus faktorus:

- a) dalībvalsti, kuras teritorijā veiktas darbības;

- b) dalībvalsti, kuras valstspiederīgais vai pastāvīgais iedzīvotājs ir likumpārkāpējs;

c) cietušo personu izcelsmes dalībvalsti;

d) dalībvalsti, kuras teritorijā likumpārkāpējs tika atrasts.

3. Dalībvalsts, kas saskaņā ar tās tiesību aktiem vēl neizdod savus valstspiederīgos vai nenodod tos citas valsts jurisdikcijā, veic vajadzīgos pasākumus, lai noteiktu tās jurisdikciju un attiecīgos gadījumos veiktu kriminālvajāšanu attiecībā uz 2. pantā minēto nodarījumu, ja šo nodarījumu izdarījis tās valstspiederīgais ārpus šīs dalībvalsts teritorijas.

4. Šis pants neliedz īstenot jurisdikciju krimināllietās tā, kā dalībvalstī noteikts saskaņā ar tās tiesību aktiem.

8. pants

Prasības neesamība attiecībā uz cietušo personu ziņojumu vai apsūdzību

Dalībvalstis nodrošina, ka 2. pantā minēto nodarījumu izmeklēšana vai kriminālvajāšana nav atkarīga no šajā nodarījumā cietušās personas ziņojuma vai apsūdzības, vismaz ne attiecībā uz darbībām, kas ir izdarītas attiecīgās dalībvalsts teritorijā.

9. pants

Pastāvošo noteikumu atcelšana

Vienotā rīcība 98/733/TI ar šo ir atcelta.

Atsauces uz līdzdalību noziedzīgā organizācijā Vienotās rīcības 98/733/TI izpratnē pasākumos, kas pieņemti saskaņā ar VI sadaļu Līgumā par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumā, uzskata par atsaucēm uz līdzdalību noziedzīgā organizācijā šā pamatlēmuma izpratnē.

10. pants

Īstenošana un ziņojumi

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai līdz 2010. gada 11. maijam izpildītu šā pamatlēmuma prasības.

2. Dalībvalstis līdz 2010. gada 11. maijam nosūta Padomes Ģenerālsēkretariātam un Komisijai to noteikumu tekstu, ar kuriem to tiesību aktos transponē pienākumus, kas tām uzlikti ar šo pamatlēmumu. Padome, pamatojoties uz ziņojumu, kas sagatavots uz šīs informācijas un uz Komisijas nosūtīta rakstveida ziņojuma pamata, līdz 2012. gada 11. novembrim izvērtē, ciktāl dalībvalstis ir izpildījušas šā pamatlēmuma prasības.

11. pants

Teritoriālā piemērošana

Šo pamatlēmumu piemēro Gibraltāram.

12. pants

Stāšanās spēkā

Šis pamatlēmums stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Luksemburgā, 2008. gada 24. oktobrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētāja
M. ALLIOT-MARIE